

Страхът е за децата

written by Tim Jennings, M.D. | May 30, 2008

Наскоро чух редица проповеди, които описват Бога като ядосан, представяха Го като гневен, заплашващ и наказващ. Тези проповеди говореха за такъв Бог, Който убива, изпраща огън от небето, като Бог, Който изгаря и посича хората.

Тези проповеди говореха против Божието любящо, прощаващо и милосърдно сърце. Няколко души ми изпратиха имейли, в които споделят, че такива проповеди ги карат да се страхуват от Бога.

В отговор на това мога да кажа, че познавам хора, които са против идеята, че Бог повишава гласа Си и заплашва. Според тях Той никога не действа по начин, който да подбужда страх. Но има много текстове, които използват този силен език. Къде е балансът? Как можем да примирим реалността, че „Бог е любов” и „Любовта не търси своето (...) не държи сметка за зло” и „дава живота си за приятеля” с изявления в Библията, където Бог заплашва да убие, накаже и унищожи?

Наистина е много просто – любовта винаги прави това, което е предназначено да лекува, да спасява и защитава; а това понякога означава и повишаване на гласа, и заплаха, и дори подбуждане на страх.

Неотдавна консултирах млад мъж, който се бореше със силно сексуално желание и действаше според това си желание. Докато разговаряхме и се опитвах да изследвам Божиите принципи и причини за въздържание до брака, стана ясно, че той просто не може да оцени каквато и да е полза от чакането. Умът му бе завладян от мощни чувства на похот. Причината и доказателствата просто не оказваха влияние върху него. Не беше зрял, не беше здрав, не беше способен да функционира на нивото, за което Бог ни е проектирал. Затова го срещнах на неговото ниво и подбудих у него страх. Представих му истината за болестите, предавани по полов път. Показах му снимки на това, което причиняват тези болести. Разгледах сценарии и ситуации, в които той можеше да пострада от тези заболявания, и той се уплаши. Всъщност ми се ядоса и извика: „Но сега не мога просто да съм с когото си пожелаля!“.

Тогава разбрах, че страхът е за децата. Защо едно дете не преписва на изпит? От страх да не го хванат. Защо младите не пият, когато шофират? От страх, че ще ги арестуват. Защо децата подреждат играчките си, оправят леглото си и изпълняват домашните си задължения? Поради страх от наказание.

Колко повече родител би „заплашил“, ако детето е ангажирано с нещо опасно и не го слуша? Ако то кара велосипеда си към приближаваща кола, която е скрита от неговия поглед, и не спира, въпреки че го предупреждавате, ще го заплашите ли и ще повишите ли гласа си, ще викнете ли с гневен тон? Бихте ли казали: „Ако не спреш веднага, ще те напляскам!“? или някакво друго заплашително изявление? Ако то обаче не спре и бъде ударено от колата, бихте ли го набили?

Така действа Бог. Бог е любов. Той действа, за да лекува и защитава, да спасява и възстановява. Но понякога, когато Неговите земни деца се отправят към самоунищожение, Той повишава гласа Си и заплашва да нанесе тежко наказание, надявайки се, че ще спрем, ще Го послушаме и ще бъдем спасени. Но ако не го направим, Бог скръбно ще замълчи. Точно както родителите на дете, което е ударено от колата, след като е пренебрегнало заплашителното предупреждение. Няма нужда Бог да използва Своята сила, за да убива или да унищожава, защото „грехът, като се развие напълно, ражда смърт“ (Яков 1:15).

За съжаление, твърде много християни и твърде много пастори не успяват да разпознаят Бог като наш любящ Отец. А всъщност като такъв Той ни посреща там, където сме. Ако сме като малки деца в слушането, в разсъждаването, в следването на истината или в интелигентното прилагане на Неговите методи, тогава вместо да гледа как умираме, Бог от любов към нас заплашва, изпраща гръмотевици и дори подбужда страх, за да привлече вниманието ни и да ни спаси от нас самите. Но ако откажем да слушаме, ако настояваме да вървим по свой собствен път, тогава Бог най-накрая тъжно ще ни остави на резултатите от собствения ни избор и действия и ние ще умрем. Но преди да ни пусне да си отидем, нашият милостив Бог е толкова прекрасен, че като всеки любящ родител ще повишава гласа Си, ще вика към нас да спрем, дори ще ни заплашва с наказание, като всичко това е предназначено да ни спаси. Да, Бог понякога използва методи, предназначени да вдъхнат страх, но страхът е за децата – Бог очаква да пораснем и да Го опознаем – такъв, какъвто е в действителност.